

**Als aperitief: **Ain't no mountain high enough –
Marvin Gaye & Tammi Terrell (1967)****

<https://www.youtube.com/watch?v=H6AdUMHazNo>

Listen, baby
Ain't no mountain high
Ain't no valley low
Ain't no river wide enough, baby

If you need me, call me
No matter where you are
No matter how far
Just call my name
I'll be there in a hurry
You don't have to worry

'Cause baby,
There ain't no mountain high enough
Ain't no valley low enough
Ain't no river wide enough
To keep me from getting to you

Remember the day
I set you free
I told you
You could always count on me
From that day on I made a vow
I'll be there when you want me
Some way, some how

'Cause baby,
There ain't no mountain high enough
Ain't no valley low enough
Ain't no river wide enough
To keep me from getting to you

No wind, no rain

My love is alive
Way down in my heart
Although we are miles apart
If you ever need a helping hand
I'll be there on the double
As fast as I can

Don't you know that
There ain't no mountain high enough
Ain't no valley low enough
Ain't no river wide enough
To keep me from getting to you

Don't you know that
There ain't no mountain high enough
Ain't no valley low enough
Ain't no river wide enough

luister, schatje
er is geen berg hoog
geen vallei diep
geen rivier die breed genoeg is, schat

als je me nodig hebt, roep me
het maakt niet uit waar je bent
ongeacht hoe ver
roep gewoon mijn naam
ik zal er snel zijn
je hoeft je geen zorgen te maken

want schat,
er is geen berg hoog genoeg
er is geen vallei diep genoeg
er is geen rivier breed genoeg
om me te weerhouden om bij je te geraken

herinner de dag
dat ik je bevrijdde
ik zei je
dat je altijd op mij kon rekenen
vanaf die dag heb ik een gelofte afgelegd
dat ik er zou zijn wanneer je me wilde
op de een of andere manier

want schat,
er is geen berg hoog genoeg
er is geen vallei diep genoeg
er is geen rivier breed genoeg
om me te weerhouden om bij je te geraken

geen wind, geen regen

mijn liefde is levend
heel diep in mijn hart
hoewel we mijlen van elkaar verwijderd zijn
Mocht je ooit een helpende hand nodig hebben
dan zal ik er zijn dubbel zo snel
als ik kan

weet je dan niet
dat er geen berg hoog genoeg is
geen vallei diep genoeg
geen rivier breed genoeg
om me te weerhouden om bij je te geraken

weet je dan niet
dat er geen berg hoog genoeg is
geen vallei diep genoeg
geen rivier breed genoeg

kanttekening:

(Gevonden op een commentaar op Youtube:) Marvin Gaye bracht dit lied uit in het begin van 1967. Tijdens een concert in oktober van dat jaar viel Tammi Terrell bewusteloos in zijn armen. Een tijdje later kreeg Tammi te horen dat ze een hersentumor had. Op 16 maart 1970, na vele ingrepen stierf ze op de leeftijd van 25 jaar, een ontroostbare Marvin achterlatend. Marvin Gaye stierf dan weer op 1 april 1984, één dag voor zijn 45e verjaardag, vermoord door zijn eigen vader!

(Eigen commentaar:) Wat kan het leven toch tragisch zijn, vol kronkels en hindernissen. Mag het aan geen liefde ontbreken, de enige kracht die in staat is alle bergen en dalen te nemen. Marvin Gaye is ooit nog bij ons thuis geweest toen hij in Oostende verbleef op de vlucht voor zoveel...

Ik zie hem nog aan tafel zitten, genietend van de zeetongen die moeder gebakken had... een herinnering om te koesteren.

Openingslied: De nacht loopt ten einde (ZJ 115)

<https://www.youtube.com/watch?v=ItUo-jELFp0> (str. 1-4)

<https://www.youtube.com/watch?v=CQ1q9DBJiPQ> (str. 4-6)

Refrein: De nacht loopt ten einde, de dag komt naderbij.

Het volk dat woont in duisternis
zal weten wie zijn Heiland is.
Onverwacht komt van heind' en ver
de Mensenzoon, de morgenster.

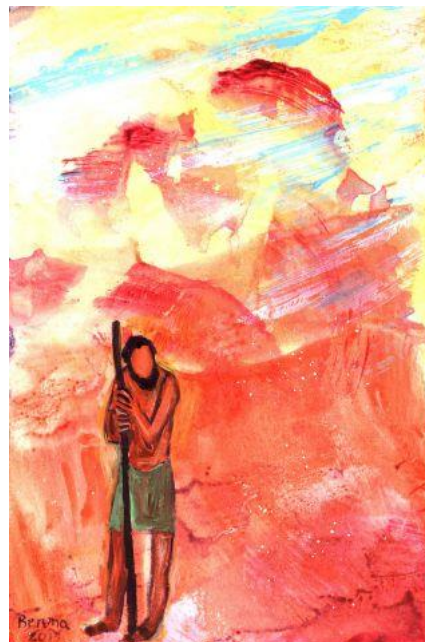
Tekens aan sterren, zon en maan,
hoe zal de aarde dat bestaan?
Zo spreekt de Heer: verheft u vrij
want uw verlossing is nabij.

Wanneer de zee bespringt uw land
en slaat u 't leven uit de hand,
weet in uw angst en stervenspijn:
uw dood zal niet voor eeuwig zijn.

Ziet naar de boom, die leeg en naakt
in weer en wind te schudden staat,
de lente komt, een twijg ontspruit,
zijn oude takken lopen uit.

Een twijgje, weerloos en ontdaan,
zonder gestalte, zonder naam.
Maar wie gelooft, verstaat het wel.
Dat twijgje heet: Emmanuel.

Die naam zal ons ten leven zijn.
Een zoon zal ons gegeven zijn.
Opent uw poorten, metterdaad
dat uw Verlosser binnengaat.

Welkom

(De teksten met * komen uit de liturgieboek van Welzijnszorg)

Welkom op deze tweede zondag van de Advent.
Tijd van hopen en verwachten,
van ons klaarmaken voor wat komen gaat.
Wij dragen - zo horen wij vandaag -
een naam die verplichtingen schept.
Wij heten: 'Volk van vrede'.
Dat volk van vrede is al eeuwen op weg.
Gaan we mee op stap?
Of staan we ergens aan de kant?

Lichtritus en lichtlied*

Nog meer dan anders hebben we in deze tijd nood aan geborgenheid,
aan een arm om ons heen,
aan de warmte, de troost en de steun van een thuis.
In de groene adventskrans herkennen we
een beeld van deze tedere omarming.
Maar zijn we goed bezig?
Vandaag ontsteken we de tweede kaars aan de adventskrans.
Ons laten 'om-armen' door Gods tederheid
maakt andere mensen van ons.
We gaan onszelf en mekaar 'liever' zien.
Hindernissen die de weg naar mekaar
en naar God bemoeilijken, vallen weg.
Meer en meer worden we adventsmensen,
mensen naar Gods hart.

We ontsteken de eerste kaars terwijl we de derde strofe zingen van lied ZJ 105:

Wilt daarom elkander doen alle goeds geduldig.
Weest elkaar om Zijntwil niets dan liefde schuldig.

Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

En wij bidden samen:

Barmhartige God,
in hoopvolle beelden
spreken uw profeten
van bevrijding
en terugkeer uit de ballingschap.
Wij bidden U:
geef dat wij ons leven richten
op dit visioen van ommekeer.
Dit vragen we U
door Jezus, onze Tochtgenoot. Amen.

Gebed om ontferming

Wij worden uitgenodigd om de paden van de Heer te effenen.
Vragen wij aan elkaar en aan de Heer om ontferming.

L.: Er liggen vaak zoveel hindernissen op onze weg.
Soms missen wij de moed en de kracht om ze op te ruimen.
We gaan er in een boog omheen, en alles blijft zoals het was.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Er zijn zoveel stenen waaraan wij ons kunnen stoten,
zovele heuvels die onze krachten opeisen,
zovele dalen waarin wij ons verschuilen.
Uw woord van vandaag daagt ons uit.
Daarom: Christus, ontferm U over ons.

Het valt ons dikwijls moeilijk om onze wegen te verlaten:
de macht der gewoonte. Het is altijd zo geweest: houden zo!
U roept ons op tot ommekeer.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Openingsgebed*

Onnoembare en nabije God,
vol verwachting hunkeren we naar uw komst.
In een kwetsbaar en hulpeloos kind komt U tot ons.
Open onze ogen
om de weg te kunnen zien naar uw Rijk van goedheid.
Open ons hart
om de hindernissen op deze weg samen weg te kunnen werken.
Ga met ons mee, vandaag en alle dagen. Amen

Inleiding op de lezingen:

De Schriftlezingen van deze zondag oriënteren ons op de radicale verandering die in onze wereld en in ons leven nodig is om de komst van God in ons bestaan mogelijk te maken.

'Sla de mantel van Gods gerechtigheid om', zegt Baruch in de eerste lezing.
'Effen de weg voor de Heer' is de oproep van Johannes de Doper in het evangelie.
Of, met de woorden van Paulus in de tweede lezing: 'Onderscheid waar het op aankomt, met het oog op de dag van Christus'.

Eerste lezing: Uit de profeet Baruch (Bar. 5, 1-9)

- 1 Jeruzalem, leg uw kleed af van ellende en rouw;
kleed u met Gods stralende schoonheid, voor altijd.
- 2 Sla de mantel van Gods gerechtigheid om,
zet de roemrijke kroon van de Eeuwige op uw hoofd.
- 3 Want God wil dat uw verhevenheid overal onder de hemel schittert.
- 4 Voor altijd noemt God u:
Vrede-door-gerechtigheid, Heil-door-godsvrucht.
- 5 Jeruzalem, kijk vanaf de berg naar het oosten
en zie uw kinderen van alle kanten samenkomen
op het woord van de heilige God,
blij dat Hij weer aan hen denkt.
- 6 Te voet gingen zij van u weg,
weggesleept door de vijand
maar eervol brengt God hen terug,
als op een koningstroon gedragen.
- 7 Hij heeft het bevel gegeven

- om alle bergen en heuvels met de grond gelijk te maken
en de dalen te vullen, zodat het hele land vlak wordt
en Israël zegevierend en veilig kan optrekken.
- 8 Ook de bossen en alle geurige bomen
geven Israël schaduw, op zijn bevel.
- 9 Hijzelf vergezelt, barmhartig en genadig,
het jubelend Israël met de glans van zijn licht.'

Tussenzang: Psalm 126 (125) 1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6

refrein: Geweldig was het wat de Heer ons deed
daarom zijn wij zo blij.

De Heer bracht Sions ballingen terug:
het was alsof wij droomden.

Toen lachten alle monden
en juichte elke tong.

Toen zei men bij de volken:
geweldig is het wat de Heer hen deed.

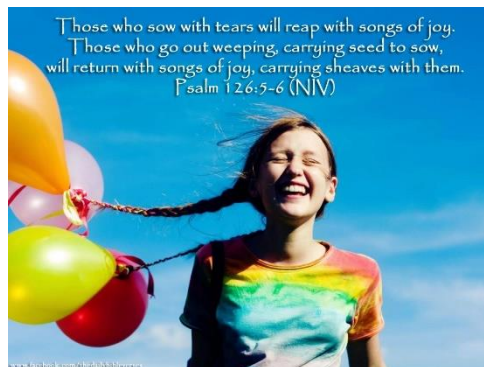
Geweldig was het wat de Heer ons deed,
daarom zijn wij zo blij.

Keer nu ons lot ten goede, Heer,
zoals een beek doet in de Zuid-woestijn.

Die onder tranen zaaien
zij oogsten met gejuich.

Vol zorgen gaan zij uit
met zaaizakken beladen;

Maar keren zingend weer
beladen met hun schoven.

Tweede lezing: (Fil. 1, 3-6, 8-11)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,

- 3 Ik dank mijn God telkens als ik aan u denk,
4 altijd, bij al mijn gebeden voor u allen.
Met blijdschap zeg ik mijn gebed,
5 vanwege uw aandeel in de prediking van het evangelie
vanaf de eerste dag tot nu toe.
6 Ik ben er zeker van dat Hij die een goed werk in u begonnen is,
het zal voltooien tegen de dag van Christus Jezus.
8 God kan voor mij getuigen hoe vurig ik naar u allen verlang,
met de innigheid van Christus Jezus.
9 En dit is mijn bede: dat uw liefde steeds rijker wordt
aan ware kennis en fijngevoeligheid in alles,
10 om te kunnen onderscheiden waar het op aankomt.
Dan zult u zuiver en onberispelijk zijn op de dag van Christus,
11 vol van de vrucht van de gerechtigheid,
die komt van Jezus Christus, tot lof en eer van God.

Lied: Kwam van Godswege (ZJ 112)

<https://www.youtube.com/watch?v=2BYCW-C4syw&t=3s>

Kwam van Godswege een man in ons bestaan,
een stem om te getuigen, Johannes was zijn naam.
Man van Godswege, Johannes was zijn naam.

Zo staat geschreven: de heuvel moet geslecht,
geen kwaad mag zijn bedreven, maak alle paden recht.
Zo staat geschreven: maak alle paden recht.

Doper, wat liep je in kemelharen pij,
als een profeet, wat riep je daar in die woestijn?
Doper, wat riep je daar in die woestijn?

Dat wij omkeren, verlaten ons domein,
beleven 't woord des Heren en niet weerbarstig zijn.
Dat wij omkeren en niet weerbarstig zijn.

Doper, wat moeten wij doen totdat Hij komt?
In hoop en vrees doet boete, gelooft in zijn verbond.
Doper wat moeten wij doen totdat Hij komt?

Deelt met elkander het brood van alledag,
opdat in u de ander Gods heil aanschouwen mag.
Deelt met elkander het brood van deze dag.

Volk uitverkoren om eeuwig te bestaan,
een kind wordt u geboren, Messias is zijn naam.
Kind ons geboren, Messias is uw naam.

Evangelie: (Lc. 3, 1-6)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

1 In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius,
toen Pontius Pilatus gouverneur was van Judea,
Herodes tetrarch van Galilea,
zijn broer Filippus tetrarch van de landstreek Iturea en Trachonitis,
Lysanias tetrarch van Abilene,
2 en Annas en Kajafas hogepriester,
toen kwam het Woord van God tot Johannes,
de zoon van Zacharias, in de woestijn.
3 En hij ging overal in de Jordaanstreek
een doop van bekering verkondigen tot vergeving van zonden,
4 zoals geschreven staat
in het boek van de woorden van de profeet Jesaja:
Een stem roept in de woestijn:
Bereid de weg van de Heer,
maak zijn paden recht;
5 elk dal zal worden opgevuld,
elke berg en heuvel geslecht;
bochtige wegen worden recht,
oneffen paden vlak;
6 en alle mensen zullen de redding zien
die van God komt.

Overweging(en)

* Goede vrienden,

Op de schoolrapporten die we vroeger kregen, stond altijd een commentaar van de leerkracht: zeer goed (in het beste geval), kan beter (als we een steek lieten vallen), enzovoort. Vandaag is de centrale vraag welke commentaar op ons rapport zou staan. Ik licht dit toe.

Tijdens de advent kijken we uit naar Kerstmis, het feest van de geboorte van Jezus. Da's misschien de allereerste betekenis die het feest van Kerstmis krijgt, nl. de geboorte van Jezus herdenken. We plaatsen een kerstboom, een kerststal, de warmte en gezelligheid zijn niet weg te denken. Dan kan je deze adventstijd best vergelijken met de zwangerschap van een jong koppel dat uitkijkt naar de geboorte van hun eerste kindje. Ze kijken uit, genieten van de zwangerschap, en in de laatste weken treffen ze de nodige voorbereidingen om hun kindje te verwelkomen.

In de lezingen van vandaag komt een tweede, diepere dimensie bovendien. Want in de persoon van Jezus komt God ons nabij. Advent is dan niet langer gewoon uitkijken naar die geboorte van Jezus terwijl we nu al genieten van al het moois dat gaat komen. De periode van advent is een tijd om ons voor te bereiden, actief, om God toe te laten in ons leven. In de lezingen krijgen we meteen enkele voorzetten hoe dit te doen: elk dal vullen, elke heuvel slechten, kronkelpaden moeten recht en ruwe wegen moeten effen worden.

Bram Vermeulen zong 'Ik heb een steen verlegt in de rivier', maar dit lijkt wel het orderboekje van een wegenbouwer! De profeet Baruch verduidelijkt dat we gerechtigheid moeten brengen op aarde omdat er alleen op die manier ook echte vrede mogelijk wordt. Zolang man en vrouw niet gelijkwaardig in het leven kunnen staan, wordt hen geen recht aangedaan. Zolang armoede blijft bestaan, wordt aan mensen onrecht aangedaan. Zolang we in ons denken een onderscheid maken tussen wij/zij, blijven we anderen onrecht aandoen. Zolang mensen op de vlucht niet welkom zijn, wordt hen onrecht aangedaan. (hier kan je aanvullen met enkele actuele voorbeelden van onrecht dat mensen wordt aangedaan)

En dan horen we vandaag concreet hoe we dit moeten aanpakken. Geen excuses gebruiken om niks te hoeven doen, ons niet in bochten wringen om eraan te ontsnappen, niet de andere richting uitkijken om het onrecht niet te moeten zien. Gerechtigheid doen dus, telkens opnieuw, dat is de boodschap. Zo brengen we God aanwezig in onze wereld. Want elk excuus waarachter we ons verstoppen en elke uitvlucht die we gebruiken, is als een heuvel die moet geslecht worden. Onze kronkelpaden in ons spreken en handelen recht maken zonder omwegen! Onze medemens die onrecht wordt aangedaan in de ogen kijken, is als het dal vullen dat ons van mekaar verwijdert.

Lucas beschrijft het als een stem die roept in de woestijn. Is dat zo, leven we in een schrale woestijn waar niks meer groeit? Er zijn nu reeds veel mensen die zich inzetten om anderen het gevoel te geven dat ze er mogen zijn: mensen die noodopvang organiseren, maaltijden bereiden en verdelen, migranten opvangen en begeleiden, in conflictgebieden verder weg medische bijstand verlenen, boodschappen doen of gratis taxi spelen voor 'n ander, en ga zo maar door.

Hoe ziet jouw rapport eruit? Wat zou je jezelf geven als commentaar? De lezingen van vandaag moedigen ons aan om te schrijven 'Goed bezig, maar er is nog werk aan de winkel!'

*(liturgiemap 2021 - Welzijnszorg – p.10-11)

Iedere week in de advent is er een spilfiguur in het evangelie. Vandaag is dat een man die van Godswege kwam zoals het lied vertelt. Johannes was zijn naam, een profeet. God werkt concreet op een bepaalde plaats, op een bepaalde manier in concrete mensen. Vandaag horen we hoe Lucas, naar het voorbeeld van de Griekse geschiedschrijvers, met een zekere plechtigheid Johannes situeert in zijn historisch kader. Hij wil de verkondiger

van Christus' komst plaatsen in de geschiedenis van de mensheid. Door de keizer te vermelden, zijn prefect, de drie viervorsten en de twee hogepriesters, onderlijnt hij de buitengewone draagwijdte van de gebeurtenis op wereldvlak. Iets belangrijks staat te gebeuren. Een nieuwe tijd breekt aan.

Verder in het evangelie is er sprake van de woestijn. 'Woestijn', in het Hebreeuws 'midbar', betekent immers 'geboorteplaats van het Woord', de plaats waar Gods Woord in het hart geboren wordt. In de woestijn waar er niets is dat de aandacht afleidt, waar de passen in het zand uitgewist worden met alles wat niet van belang is, kan het enig noodzakelijke stilaan boven komen, en komt er plaats vrij voor het luisteren naar het woord dat opborrelt uit de innerlijkheid. Een stilteplek waar God ter sprake kan worden gebracht. Iemand die ooit op reis is geweest met een groep door de woestijn vertelde mij dat je daar allemaal eender bent. Je hebt dezelfde angsten, dezelfde behoeftes en verlangens. De woestijn nodigt uit om eenvoudiger te leven, verbonden met elkaar om samen de moeilijkheden te boven te komen. De sterksten hielpen de zwaksten. Is het niet daartoe dat de advent ons oproept zoals Johannes vraagt: inkeren, bekeren, omkeren en zelfs ute-keren (Jan van Ruusbroeck), uit onszelf naar de ander. Van centrum veranderen. En dat begint in de relaties met wie het dichtst bij zijn. In de familie als voornaamste plaats, als prioritair.

Een moeilijke opdracht vooral voor ons die van privileges leven, die onze rechten overdreven benadrukken of soms doemdenken- vooral in deze tijd van de virus-vijand-, verlangen naar zelfontplooiing, zucht naar onafhankelijkheid. Op zich is dat niet slecht maar niet ten koste van familie en omgeving. Johannes wil ons terugbrengen, weg van onze moderne afgoden, naar een nieuwe verbondenheid met de enige, de echte God van ons leven. Jezus zegt toch: 'Bemin God bovenal, en uw naaste gelijk uzelf.' Trek de mantel van Gods gerechtigheid aan', zegt ook de profeet Baruch in de eerste lezing. Wij worden dus uitgenodigd van ons hart weer een woning te maken waar Hij een ereplaats krijgt en van waaruit wij anderen nabij komen.

Johannes spreekt als profeet door de woorden van Jesaja: " De vreselijke ravijnen van armoede, toekomstloosheid en ontbering moeten gevuld worden. De afschuwelijke bergen en heuvels van machtsmisbruik, terrorisme en vervolging van andersgelovigen, andersdenkenden en andersgeaarden moeten gesloopt worden. De kronkelpaden en de ruwe wegen die de natuur, het milieu en het klimaat vernielen, moeten geëffend worden." Vandaag kunnen we hieraan beginnen of mee verder gaan.

Er is ook nog een andere woestijn, die van de steden waar mensen in uitzichtloze leefsituaties hopen op beterschap. Ze hopen op een leefbare woning, met basiscomfort. Dat is de actie van Welzijnszorg, gericht op de woonmarkt. Er is een tekort aan sociale woningen. Onleefbaar zijn de krotwoningen waarin zoveel armen en zwakken moeten leven. Onleefbaar zijn de ervaringen van mensen met een vreemde naam. Onleefbaar is de situatie van duizenden mentaal en fysiek gehandicapten. Stop die onleefbaarheid en geef iedereen gelijke kansen, zegt Welzijnszorg. Sommige mensen in armoede staan voor een berg van hindernissen. Kunnen wij meehelpen die hoogtes te slechten, naar beneden te halen? Hoe? Tijdens de herderstocht vorige week zaterdag hoorde ik een oproep vanwege een jongere op één van de haltes: heb aandacht voor de mens in de buurt. Spreek die aan, ook de vreemdeling, diegene die anders is. Een vriendelijke woord helpt weliswaar de armoede niet opheffen maar wel draaglijker maken. Een gesprekje en vraag naar de toestand kan mensen in armoede wel degelijk deugd doen.

Kortom, de advent is de uitgesproken tijd om ons vragen te stellen over de toekomst van de wereld en al haar bewoners. Advent is dromen van en verlangen naar betere tijden, niet alleen voor onszelf, maar voor al onze medemensen. En wat is het aangenaam om goed te zijn voor elkaar, om elkaar op te beuren in tijden van pijn en verdriet, om een luisterend oor, helpende handen en een warm hart te hebben voor elkaar. En wat is het goed aandacht te hebben voor Welzijnszorg. Bekeer u, en geef God een naam en een gelaat vanuit jouw stilteplek, vanuit jouw bewogenheid. Amen

Ann Vanraes

HINDERNISSEN *

Je hebt van die hindernissen die aangeboren zijn,
die vervelend zijn en het soms moeilijk maken in 't leven.
Je kan er waarschijnlijk niet zo heel veel aan doen.
Er mee leren leven, dat zeggen ze. Er vrede mee hebben, aan 't eind.

Er zijn er andere die je jezelf aan doet.
'De beste willen zijn' bijvoorbeeld; 'perfect willen zijn',
niet genoeg in eigen kunnen geloven, bang zijn kortom.
... Ook voor jezelf kan je barmhartig zijn.

En dan zijn er nog de hindernissen die we mekaar aandoen:
het gras voor mekaars voeten maaien, iemand de zwartepiet toespelen,
een ander met de brokken laten zitten, een kwaad daglicht laten schijnen,
het laken naar je toetrekken en een ander in de kou zetten.

Hindernissen dus, heuveltjes ...
en soms onoverbrugbare bergen.
Mensen zien er tegen op.
Het leven wordt een last, te zwaar om dragen.

Leeft ook in jou een droom, dat het mogelijk moet zijn,
ook zonder hindernissen, de weg door 't leven voort te gaan?
Dat mensen, -alle mensen-, bestemd zijn tot een rijk en zinvol leven,
verschillend, maar toch even waardevol? Ook jouw droom?

Laat ons dan de meeste hindernissen slopen,
zelfs als dat ten koste gaat van eigen privileges.
Laat ons hen die in de put zitten of voor een hoge berg staan,
zacht en fijngevoelig, maar ook onvoorwaardelijk steunen.

Als heuvels langzaam zullen slinken
en bochtige wegen rechter zullen gaan,
zal je aan het eind een horizon zien rijzen, een licht
en in dat licht een droom, Gods droom.
En, geloof me, zijn droom lijkt op de jouwe.

(Kris Buckinx mei 2021)

God heeft een gezicht

Er was een tijd dat de mensen in de korte dagen
bij het schemerlicht, en bij het halfopen deksel van de kachel
niets anders deden dan verlangen:
een oeroud verlangen naar de lente en het lengen van de dagen.
Nu scheppen wij iets van dezelfde sfeer met schemerlicht en gekleurde kaarsen.
Maar ons verlangen is zoveel meer,
reikt zoveel verder dan de lente en het lengen van de dagen.
Wij verlangen in de duistere berichten van de laatste dagen
naar een land en naar een leven zonder angst en zonder leugen.
Laat morgen al het duister opgehelderd zijn,
de diepste oorzaken ervan bekend,
de juiste besluiten gevallen en oordelen geveld,
zodat ons land gezond, herademt.
Er zit in elke duisternis een eigen dynamiek,

onweerstaanbaar groeit de morgen uit de nacht, de lente uit de winter.
Zo heeft God zijn schepping uitgedacht.
Diezelfde rusteloze dynamiek zit in de verdwazing van de mensen.
Onweerstaanbaar groeit bij elke ongerechtigheid
een onbehagen en een weerstand en die rebelse wil
om eindelijk en voorgoed gerechtigheid te maken.

Wij bidden om advent,
om licht dat groter is dan het licht van de mensen,
en om liefde uit den hoge, mooier dan de lente.

(Manu Verhulst)

Woorden van geloof

Ik geloof in God,
Grond van alle bestaan,
die ons het leven ten volle gunt.
Wij zijn mens naar zijn beeld en gelijkenis.

Ik geloof dat Jezus een Mens was naar Gods hart.
Hij riep ons op Gods droom te helpen waarmaken.
Voor armen en kleinen opent Hij toekomst.
Voor ons allen betekent Hij verlossing.

Ik geloof in de heilige Geest,
die ons helpt onderscheiden waar het op aankomt.
Hij is het
die ons de waarde van het anders-zijn van de ander
helpt ontdekken.

Ik geloof in de Kerk,
een mensengemeenschap
die Gods droom begrijpt
en probeert ernaar te leven
om zo mee te bouwen
aan een betere toekomst.

Ik geloof dat de weg van Jezus
een weg is die leidt naar het leven
over de dood heen. Amen.

Voorbeden*

Laten we bidden tot God, onze Vader, om zijn zorg en zegen voor ons en voor alle mensen:

L.: Maak ons waakzaam als het gaat om mensen die onrechtvaardig behandeld worden. Geef ons moed om op te staan en te spreken als de goddelijke liefde geweld wordt aangedaan. Laat ons bidden

Geef kracht en moed aan de mensen die zich inzetten voor anderen: vrijwilligers, straathoekwerkers, verzorgenden, en alle mensen die het lijden van anderen trachten te verlichten. Laat ons bidden

Schenk onze leiders uw Geest van liefde en zorg, zodat ze werken in verbondenheid en eensgezindheid om uw Rijk van liefde op aarde mogelijk te maken. Laat ons bidden

Bidden we voor onze dierbare overledenen, voor de mensen die wij in onze gedachten meedragen en die ons mee gemaakt hebben tot wie we vandaag zijn: dat zij in vrede mogen zijn. Laat ons bidden.

Onnoembare en nabije God, aanhoor ons bidden.
In de komst van uw Zoon bent U ons heel nabij, U laat ons nooit alleen.
Geef dat wij daaruit het vertrouwen mogen putten in ons zoeken naar geluk en vrede.
Dat vragen we U door Christus onze Heer. Amen

Lied: Vrede is onze weg – Carlos Desoete

<https://www.facebook.com/Chiro.Herenthout/videos/vrede-is-onze-weg-zangstonde-77/643692216361719/>

refr.: Elke heuvel moet geslecht, elke bocht moet recht.
Gedempt moet elke kuil en elke voor.
Elk voor zich wordt ongedaan, geen geweld zal nog bestaan:
Vrede is onze weg: ga door.

Ga dan op weg in een lange stoet.
Breng aan de mensen de vredegroet.
Trek een spoor van hoop op een nieuwe tijd:
vrede, recht en veiligheid.

Refrein

Ga dan op stap, waag de ommekeer,
weg uit het land van meer en meer,
leef een nieuw vertrouwen, een morgen daagt,
de minsten worden grootgemaakt.

Refrein

Leef dan de vrede: breek en deel,
roep om de vrede, maak mensen heel.
Waak en bid tegen haat en leed,
dat wapens worden omgesmeed.

Refrein (x2)

Gebed over de gaven*

Onnoembare en nabije God,
U kent ons hart:
als het donker is, zoeken wij naar licht,
als het koud is, zoeken wij naar warmte.
Neem de gaven die wij U aanbieden,
wees brood en wijn voor ons,
bron van kracht om de toekomst
hoopvol tegemoet te treden,
vandaag en alle dagen. Amen

Groot Dankgebed

(Piet Stienaers)

We danken U, God,
om uw wonderlijke geschiedenis van mensen.
U bent het die de ziel
in de schepping hebt gelegd
zodat haar schoonheid van U kan spreken.
U bent het die de profeten woorden hebt gegeven
om het volk van Israël te leiden en om van U te getuigen.
U bent het die Johannes de Doper hebt ingegeven
de weg naar u Zoon te bereiden
door bekering en daden van gerechtigheid.
U bent het die uw Zoon, Jezus van Nazareth,
ons bestaan hebt laten delen
zodat de mensheid mocht ervaren
dat U een en al liefde bent.
Zo hebt U uw liefde zichtbaar gemaakt
en uw mededogen laten kennen.
Daarom danken en loven we U met deze woorden: **Heilig, ...**

Jezus Christus ging zijn weg.
Soms een stem die roept in de woestijn,
soms bekleed met warme woorden.
Oneffen paden maakte Hij recht,
zodat de lammen weer konden lopen.
Heuvels van onmacht werden geslecht
zodat blinden weer konden zien.
Kronkelpaden maakte Hij recht
zodat de mensen de weg naar U, God, weer vonden.

Zend dan nu de adem van uw Geest, God,
over dit brood en deze wijn
opdat we met Jezus
dit Laatste Avondmaal samen kunnen vieren.
Hij bracht heil en bevrijding
ook op de avond voor zijn lijden en dood...

INSTELLINGSVERHAAL

Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde genoeg is voor allen.

Op zijn woord gedenken we, rond brood en beker,
zijn leven en sterven,
maar ook dat U Hem hebt opgewekt
en eeuwig leven hebt geschonken.
En we bidden om zijn Geest
dat Zij ons vaardig mag vinden
om de weg van Jezus te bereiden.
Dat Zij ons tot bekering brengt
en in ons de goedheid mag leggen
die was in Hem, Jezus Uw Zoon.

Dat we mensen van gemeenschap worden
met een warm hart voor allen
die ons tot hier hebben geleid
en die met ons meegaan in geloof, hoop en liefde

of die ons blijven begeleiden vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.
We gedenken hen in de stilte van dit uur.

Dat we mensen van gemeenschap worden
die samen met paus en bisschoppen onze stem laten horen
en zijn blijde boodschap van barmhartigheid blijven verkondigen
en op die wijze hulde brengen aan U, God,
door Hem en met Hem...

Onze Vader

Bidden wij als kinderen van dezelfde Vader,
met de woorden die zijn Zoon ons heeft voorgebeden:

Onze Vader,...

Gij Heer, die ons ruimte en vrijheid gunt,
leer ons die zo gebruiken dat wij anderen die ruimte niet ontnemen,
dat wij iedere mens op onze weg in zijn waarde laten
en hem proberen te zien met uw ogen.

Als Gij ons ontvankelijk maakt voor elkaar
zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens*

Wij lopen vooruit op wat nog niet is,
wij spelen in op uw toekomst, Heer.
Langzaam en moeizaam,
in hoop en vrees,
werken wij uw belofte uit,
bouwen wij aan een stad van vrede,
de nieuwe schepping
waar U ons licht bent,
alles in allen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Als God ons thuisbrengt (Psalm 126 - ZJ 922)

<https://www.youtube.com/watch?v=PqnIjZY8II0>

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn.
Dan zegt de wereld: "Hun God doet wonderen."
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.

Als God ons...
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.

Wie zaait in droefheid, zal oogsten in vreugde.
Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij t'rug met zijn schoven.

Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn. Als God ons thuisbrengt
uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn.

Slotgebed*

Onnoembare en nabije God,
wij danken U voor dit samenzijn
waarin U ons oproept
om de weg te bereiden
voor uw boodschap van liefde.
Wij bidden U:
open ons hart voor uw nooit aflatende vraag,
en sterk ons op onze tocht,
zodat geen berg te hoog,
geen dal te diep en geen kronkelweg te lang is.
Wees onze gids, vandaag en altijd.
Amen

Zegen*

Vandaag stonden we voor de tweede keer stil
om ons voor te bereiden op de komst van de Heer.
Gerechtigheid leidt naar vrede.
Daarmee worden we op weg gezonden,
om thuis, in ons gezin, en in onze omgeving in vrede te zijn
door gerechtigheid te brengen.
Moge God u daartoe zegenen,
in de naam van de + Vader, Zoon en Heilige Geest.
Amen

Dessertje:

Advent is wennen aan het wachten
de milde stilte
't verkrampte leven laten verzachten
de gewonde hoop
nog een avondstrofe horen zingen
en het geweld
van 't koortsig ongeduld bedwingen.

Advent is wennen
aan het verwachten
de kleinen die komen
hoger dan jezelf achten

het huis en het hart
keren tot waarachtig onthaal
tot tafel dekken, luisteren
naar hun ongeacht verhaal.

Advent is wennen aan het waken
aan overtollige weelde
en weetjes verzaken
blij verwijlen bij Gods Woorden
die beklijven
bidden om in de nacht van bekoring
staande te blijven.

Advent is wennen
aan 't ontwakend weten
niet te vergeefs heeft God ons
het wachten toegemeten
altijd is Hij
zijn Woord trouw gebleven
Hij komt als een Kind
als morgendauw ons gegeven.

(Eugeen Laridon)

